

Kaija Koo, Jos Sua Ei Ois Ollut

jos sua ei ois ollut
niin olisin keksinyt sut
ois susta samanlainen tullut
mitn en ois muuttanut
ohikulkijat luulee
minun seinille puhuvan
tyhjiyteen he sanovat mun kuulee
sua aina rakastan
tahdon susta kiinni pit
vaikken sua oikeasti en n
en tahdo irtikn pst
taas ilmestyt vierellein
on pakko itsen sst
sen velkaa sulle jin
olet jokaikinen yn ni
kukkamerest poimin sut
hyv ajatus sisll mun pri
kun elm on suuttunut
oot valona mun tiell
silloin kun on vaikeaa
hullummaksi olisin tullut viel
jos sua ei ois ollutkaan
jos sua ei ois ollut
niin olisin keksinyt sut
vuoteeseeni kuvitellut
sulle kadulla puhunut
hiljaisuutena iss
riviivoissa pihakoivun
ilman sua oon kuin viss
ilman sua lakastun
saanhan susta kiinni pit
vaikken sua oikeesti en n
en tahdo irtikn pst
taas ilmestyt vierellein
on pakko itsen sst
sen velkaa sulle jin
olet jokaikinen yn ni
kukkamerest poimin sut
hyv ajatus sisll mun pri
kun elm on suuttunut
oot valona mun tiell
silloin kun on vaikeaa
hullummaksi olisin tullut viel
jos sua ei ois ollutkaan
ei sua minusta voi erottaa
jt osaksi mieleni maisemaa
kiitos
kun olit totta hetken
nyt mun tytyy tst jatkaa
vierellni teet loppuretken
vaikka se olis kuvitelmaa
olet jokaikinen yn ni
osa lempe valon kajoa
kessateena saavut elmni
en kuivuuteen hajoa
oo valona mun tiell
silloin kun on vaikeaa
hullummaksi olisin tullut viel
jos sua ei ois ollutkaan